

TRACTATUS II. PARTIS COMMUNIS.

De Enunciatione.

Caput I. De Nomine, Verbo & Oratione.

I. Quid sit? Ονομά ἐστὶ φωνὴ σηματικὴ καὶ συνδήκιο ἀνευ χρο-
νου, ἢς μὴδὲν μίση ἐστὶ σηματικὸν κεχωρισμένον. Arist. I. de
Interpr. cap. 2. NOMEN est vox finita & recta significans ex in-
stituto tempore, cujus nulla pars significat separatim: ut homo
candor, &c. Significare sine tempore est præter principale signi-
ficatum nullam primariam temporis differentiam denotare.
Primariæ autem temporis differentiæ sunt tres: præteritum, præ-
sens & futurum.)

NOMEN,
de quo
2. not.

Simplex, in
Orationis
elementis
quæ sunt

II. Quotu-
plex est? R.
Nomen est

- 1. vel { Finitum, quod sine proposita particula Non
effertur & rem definitam seu certam significat:
ut homo.
- { Infinitum, cui præfigitur particula negativa Non:
ut non homo,
- 2. vel { Rectum, quod nominativo casu effertur,
          { Obliquum, quod reliquis casibus exprimi-
          tur.

1. Quid sit? R. Πῆμα ἐστὶ τὸ προσωμαῖνον χρόνον, ἢ μίση ἐδὲν
σημαίνε χωρίς, καὶ ἐστὶν αἰεὶ τῶν καθ' ἑτέρω λεγομένων σημείον.
I. de Interpr. cap. 3. VERBUM est, quod adsignificat tempus,
cujus nulla pars significat separatim, & est semper nota eorum,
quæ de altero dicuntur: ut currit.

VERBUM,
de quo
2. not.

2. Quotu-
plex sit? R.
Verbū est

- 1. vel { Finitum, de quo idem judicandum, ac de nomine
          { finito.
- { Infinitum: ut non valet. non currit.
- 2. vel { Rectum, quod est præsentis temporis & indicativi
          { modi.
- { Obliquum, quod est reliquorum temporum & mo-
          { dorum.

I. Quid sit? R. Λόγος ἐστὶ φωνὴ σηματικὴ ἢς τῶν μερῶν τι σημα-
τικόν ἐστὶ κεχωρισμένον, ὡς φάσις ἀλλ' ἢ ὡς κατὰ φασιν ἢ δὲ φασιν.
I. de interpr. c. 4. ORATIO est vox significans, cujus aliqua pars
significat separatim, ut dictio, non ut affirmatio vel negatio: ut
homo studet.

Composita, quæ est O-
RATIO, de qua
not.

2. Quotu-
plex sit? R.
Oratio est
vel

- { Imperfecta, quæ non gignit perfectum sensum in animo
          { audientis: ut homo albus.
- { Perfecta, quæ
          { est vel
          { Non Enunciativa, in qua nec est verum nec
          { falsum: ut sunt orationes interrogativa,
          { vocativa, imperativa, deprecativa & opta-
          { tiva.
- { Enunciativa seu ENUNCIATIO. cap. 2.

INTERPRETATIO est vel